

overenskomststridige kollektive aktioner, ikke kan følges op med andre krav fra arbejdsgiverens side.

Hvis der skabes mulighed for, at arbejdere ud over bod kan gøres erstatningsansvarlige for arbejdsgiverens tab, nødvendiggør dette ændringer af det arbejdsretlige system.

Mindretallet finder det herudover overordentlig betænkeligt, at det ikke nærmere er præciseret, hvilke »handling« der kan medføre erstatningspligt.

Således som ændringsforslaget er formulert, er det ikke alene »handling« i strid med lovgivningen, men også »handling«, der alene strider mod indgåede aftaler og »handling« som f.eks. demonstrationer, der i øvrigt er fuldt lovlige, som kan medføre erstatningsansvar.

Mindretallet har i øvrigt bemærket, at det ifølge forslaget alene er »øvrige ansatte« og »foreninger«, der kan gøres erstatningsansvarlige, men ikke andre personer eller erhvervsdrivende selskaber.

Mindretallet inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) stemmer imod lovforslaget, fordi det er en unødvendig stramning af loven om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold. Endvidere gøres opmærksom på, at SF stemte imod lovens vedtagelse i 1982.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* og har vedrørende spørgsmålet om erstatningsansvar for ansatte eller organisationer, der har medvirket til en ulovlig afskedigelse, taget arbejdsministerens redegørelse om dansk rets almindelige erstatningsregler til efterretning.

I svarene på spørgsmål 2 og 3 refereres bl.a. Justitsministeriets opfattelse, hvorefter de gældende almindelige erstatningsregler giver mulighed for nuancerede og fuldt tilfredsstillende løsninger.

Mindretallet finder på den baggrund, at medens det er enigt i formålet med det af Cen-

trum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti stillede ændringsforslag, er det efter det oplyste overflødigt at præcisere den almindelige gældende retstilstand i særlovgivning. Hertil kommer det betænkelige ved den risiko for en uklar retstilstand, som opstår ved på denne måde i en særlov at ville formulere og afgrænse et almindeligt erstatningsprincip. Den foreslåede formulering giver således anledning til tvivl, f.eks. om øvrige tab også kan kræves erstattet, om undladelser også er erstatningspådragende, og om de pågældende ved siden af ansvaret over for arbejdsgiveren også er erstatningsansvarlige over for den ulovligt afskedigede. Det er næppe tilstrækkeligt, som forslagsstillerne har gjort i spørgsmålet om undladelser, at søge at afklare tvivlen i bemærkningerne til lovtæksten. Dansk rets almindelige regler giver således en langt mere tilfredsstillende regulering end den foreslåede bestemmelse.

De pågældende medlemmer kan derfor ikke støtte det fremsatte ændringsforslag. Der henvises i øvrigt til de bilag, som er optrykt til denne betænkning.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og stemmer også for det af Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti stillede ændringsforslag, men Fremskridtspartiet havde hellere set et endnu stærkere indhold i den nye § 4 b.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (CD og KRF):

1) Efter den foreslåede § 4 a indsættes som ny paragraf:

»§ 4 b. Skal arbejdsgiveren betale godtgørelse efter § 4 a, skal de øvrige ansatte, der ved deres handlinger forsætligt eller groft uagtsomt